

ƏSGƏRƏ MƏKTUB

Vətən gözdür, siz kirpik...

Salam, Azərbaycan əsgəri! Hər birimiz hər birinizi əzizimiz bilirik. İctimaiyyət hamınızı bir adla sevir: Azərbaycan əsgəri. Bu ad ictimaiyyətə güvəncdi, inamdı, qələbəyə zəmanətdi, 2016-cı ilin aprel döyüşlərində qələbə qazananların sələfidid. Sizinlə hər görüş hər birimizə bənzərsiz könül xoşluğu verir. Ön xətdə, səngərdə kəlmələşirik, düşüncələrimiz düşüncələrimizlə “qol-boyun” olur, sizdən eşitdiklərimizi yaddaşımıza yazırıq, sonra sizə, sizin timsalınızda ordumuza ehtiram kimi kağıza köçürürik. Səməd Vurğunun kəlamıdı: “Deyilən söz yadigarıdır”. Nə deyirikse, nə yazıraqsa sizin işıqlı düşüncələrinizin işığında deyirik, yazırıq.

Məni səngərdən uğurlayanda görüşəcəyimizə vədə vermişdim. Yaxın vaxtlarda gələcəm. Yenə əlim əlinizdə isinəcək. Buna ömrü uzun olmayan həsrətdən bac alma deyəcəm. Gülümsünəcəksiniz. “Yaxın vaxtlarda bu gözəl təbəssümün eynini dan yeri qızaranda şəhə, jalayə döndərib Cıdır düzünün çiçəklərinə çiləyəcəksiniz”, - deyəcəm. Siz qarşı tərəfə baxacaqsınız, mən - sizə. Mənim baxışlarımnda güvənc, ehtiram, sevgi, sizin baxışlarınızda - nifrət, aprel ovqatı, döyüş əzmi, qələbə ruhu...

Əsgər qardaşım!

Ötən görüşümüzde Azərbaycan ordusunun yaranmasının 100 illiyinə həsr olunmuş möhtəşəm paradi da xatırlamışdıq. Sən xatırlatmışdır. Onda qürurla, sevgilərlə, ipə-sapa yatmayan isteklərlə dediklərin indi də yaddaşımızdadı. Onda həmin paradda ən yeni texnikalardan birini əsgər qardaşının idarə etdiyini dedin: “Qardaşım herbi xidmətdən tərxis olunub evə qayıtmışdı. Onda qardaşına dedim ki, sən 100 illiyin parادında iştirak edibsən, qürurlanırsan. Buna haqqın var. Yaxşı, bacarıqlı əsgər olubsan ki, paradda iştirak edibsən. Sənə də, hamıya da deyirəm: mən və mənim əsgər yoldaşlarım “Böyük Qələbənin parədində, iştirak edəcəyik. Torpaqlarımızı işğaldan azad etmiş qalib əsgərlər kimi!”. Dediklərin hamımızın ürəyini dağa döndərmişdi. Onda səni bağrıma basmışdım. Əsgər dostun Kərim yarızarafat, yariciddi dedi ki, bu səmimi münasibət, bu görüş öz yerində, duygularımızı tərəpədəsi şeir də istəyirik. O dəfə səməndər istəmişdi, yazdım, çatdırıldım. Kərimə de ki, istədiyi arzuladığı şeiri yazmışam: “Səngərin gecəsi, gündüzü olmur”. Yaxın günlərdə gətirəcəm...

Müdafie naziri, general-polkovnik Zakir Həsənovun dediyi bir kələmən digər hərbi qulluqçular kimi sənin də düşüncələrinə hopduğuna əminəm: “Vətənə, xalqa, dövlətə xidmət ömrümüzün mənasıdır”. Ön xətdə yerləşən hərbi hissələrdən birində bu fikirlə bağlı bir maraqlı disput da keçirildi. Tanımadığımız əsgər qardaşlarının dediklərinin sizin də könlünüzə olduğuna zərrəcə sübhə etmirəm. Onlar ele demişdi, siz necə deyirsiniz? Bu haqda yazın, göndərin. İctimaiyyət sizin düşüncələrinizə görə də qürurlansın...

Yenə ötən görüşümüzü, o görüşdə səngərli söhbətimizi xatırlayıram. Onda söz sözü çəkmişdi, söz sözə söylek olmuşdu. Ədəbiyyatımızdan da danişmışdıq, incəsənətimizdən də, ön xətdə keçirilən kütülevi vətənpərvərlik tədbirlərindən də, şəxsi heyətin istər döyüş, istərsə də mənəvi-psixoloji hazırlığını yüksəldən amillərdən də, Azərbaycan əsgərinin döyüş əzmindən də, qələbə ruhundan da. Sözarası “Oğulların yolu ataların yoludu” - demişdim. Hamınız bu qənaəti təsdiqləmişdiniz, sən olduqca maraqlı bir fikir də demişdin: “Əsgər oğulun yolu vaxtile əsgər olmuş, atanın yolunun davamıdır”. Əsgər yoldaşınız Qasımın dedikləri siz də, məni də, komandirinizi də əməlli-başlı duyğulandırmışdı:

-Əlbəttə ki, elədir. Babalarımız yerli özünümüdafie batalyonlarında döyüşüb, atalarımız ordumuzda xidmət edib, biz ordumuzda xidmət edirik. Bu yolların üçü də Vətənə sevginin, sədaqətin yoludur. Oğulların yolu ataların yoludu, yəni Vətənə, dövlətə sədaqət yoludu...

Onda hamınız komandirinizin dediyi bir fikirdə həmrəy olduq: bu yol qələbə yoludur.

“O qələbəni Ali Baş Komandanımızın verəcəyi döyüş əmri ilə qazanacaqıq!”, - dediniz. Göy üzündə bircə əlcim də olsa bulud yoxuydu. Buludsuz göy üzünü sizin bu kəlmələrinizə, bu kəlmələrin ifadə etdiyi niyyətə təbiətin xeyir-duası bildik.

Desək də, deməsək də könlümüz Qarabağa bağlı, könlümüz heç zaman Qarabağdan üzülməyib; intizar var, həsrət var. Sizə güvənen ictimaiyyət inanır ki, siz bu üzüçü intizarı, həsrəti yaxın vaxtlarda sonlandıracıqsınız. Onda Cıdır düzündə çatılacaq tonqalların dövrəsində xanəndələrimizin bənzərsiz ifasında ecazkar “Qarabağ şikəstəsi”, sənin əsgər dostun Kərimin ifasında “Şuşanın dağları” könlümüzü şükranlıqla silələyəcək...

...Əsgər qardaşım! Hardansa yadına “Vətən-gözdü, biz-kirpik, gözümüzün keşiyini çəkirik” misraları düşdü. Gözəl deyilib, düşündürücüdü, məzmunlu. Sənin də şeirə, poeziyaya maraqlı olduğunu biliyəm. Ona görə də misranı az da dəyişib sənə, sənin timsalında bütün əsgərlərimizə ünvanlayıram: Vətən - gözdü, siz - kirpik...